

عنوان مقاله:

آثار و تاثیر توبه در محدوده مسوولیت کیفری

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی حقوق ایران با رویکرد حقوق شهروند (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

علی جعفری

خلاصه مقاله:

در هر نظام حکومتی اولین قانونی که تغییر می یابد قانون کیفری آن نظام است، چون قانون کیفری بازوی حکومت است و ثبات و استقرار آن به قوانین کیفری بستگی دارد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی، قوانین و مقررات منطبق بر شرع انور اسلام تدوین و یا اصلاح گردید و از توبه به عنوان یکی از عوامل سقوط مجازات نام برده شد. گرچه توبه از بنیادهای حقوق کیفری اسلام است که برای اصلاح مجرم و خطاکار در نظر گرفته شده است و حتی در پاره ای موارد، باعث سقوط و عفو مجازات می شود، کمتر می بینیم که در محاکم قضایی و در نزد قضات از آن برای سقوط مجازات مجرمان استفاده شود. در این تحقیق ضمن بررسی مساله توبه به چگونگی و اهمیت استفاده از آن در سقوط مجازات مجرمان پرداخته ایم و چنین نتیجه گرفته ایم که اگر به توبه متهم و مجرم توجه خاصی بشود (البته با توجه به آیات و روایاتی که در این زمینه وجود دارد)، شاهد آن خواهیم بود که هم بسیاری از مجرمان از این امتیاز بهره مند می شوند و هم جامعه شاهد کاهش تعداد زندانیان و اجرای مجازات در مورد خطاکاران و اصلاح آنان خواهد بود و توبه اختصاص به حد خاصی ندارد بلکه می توان آن را به همه حدود و حتی تعزیرات تسری داد. و توبه اماره فقدان حالت خطرناک، اصلاح مجرم و بازدارندگی وی از تکرار جرم در مجرم می باشد. بنابراین در صورت حصول توبه و سقوط مجازات، حذف سوء سابقه از سجل کیفری مجرم توبه کننده و تاسیس نهادی تحت عنوان نهاد توبه در دستگاه قضایی پیشنهاد می شود. البته در این تحقیق تفاوت قانون 1392 با قانون 1370 و 1375 نیز در رابطه با تاثیر توبه در سقوط جرایم مختلف مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

توبه ، مسیولیت کیفری ، حالت خطرناک ، حدود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/714733>

